

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

V. De ordinatione Paulini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ne alterius quidem morte sedata est A discordia. Nam cum ante ordinationem Meletii mortuus esset Eustathius, & pietatis cultores post exilium Meletii & ordinationem Euzoii, sese ab impiorum consortio subduxissent, & separatos conventus haberent, adduci non potuerunt Eustathianj, ut illis sese adjungerent. Hujus igitur concordia reparanda viam ac rationem Eusebius tunc & Lucifer requirebant. Et Eusebius quidem oravit Luciferum, ut Alexandriam peteret, & cum magno Athanasio ea de re communicaret. Ipse vero, redintegrandae concordiae curam ac laborem suscepit.

CAP. V.

De ordinatione Paulini.

VERUM Lucifer, Alexandriam quidem proficisci noluit: Antiochiam vero se contulit. Ubi cum multos ultro citroque sermones utrisque fecisset de concordia, & Eustathianos sibi contradicentes videret, quorum dux erat Paulinus presbyter, illum ipsi, secus quam fieri oportuit, Episcopum ordinavit. Ea res dissensionem illam diuturniorem effecit. Quinq; enim & octoginta annos permansit, usque ad Episcopatum Alexandri, viri omni laude dignissimi. Qui cum Antiochenfis Ecclesiae gubernacula suscepisset, adhibitis omnibus machinis, omnique opera ac studio ad reparandam concordiam collato, distracta Ecclesiae membra reliquo corpori adunavit. Tunc vero Lucifer, cum dissidium auxisset, Antiochia prolixo tempore commoratus est. Porro Eusebius cum venisset Antiochiam, cernens malum ex prava curatione prope insanabile effectum esse, in Occidentis partes navigavit. Lucifer vero in Sardiniam reversus, Ecclesiasticae doctrinae nova quaedam dogmata adjecit. Quae qui amplexi sunt, ex ejus nomine cognomentum sumpserunt. Luciferiani enim diu appellati sunt. Verum hoc quoque dogma extinctum, & oblivioni traditum est. Atque haec quidem post reditum Episcoporum ab exilio contingere.

ἔδδ' γδ θαλίερα τελυρή διέλυσε τήν διάσασιν. πρό γδ τ' μελέτιε χριστοβίας δις α. τις ἰελεωτηκοτθ, ἡ τῶν τ' δις εβείας ἀνιχομδραν μὲ τήν μελέτιε μὴ ἐξορίαν, ἐυζώε τ' χριστοβίας, τ' τῶν δυοσεβέντων κοινωίας δυοκριθέντων, καθ' ἑαυτῶν Συμαθροίκομδραν. Συμαθροίκοι τῆτοις θ' ἀπ' ἑυσαθίε τήν ἐπαυμίας χολίεε δὲ ἀπέειδ' ησαν. τῆε δετ' Συμαθροίκοι ἀπὸ τὸν ἑυσεβίον καὶ λακίφερα πόρον ἐπέειπεν ἐν εὐρεν. ἡ λακίφερα μὴν ὁ ἑυσεβίος τῆν ἀλεξάνδρην ἠξίε καταλαβεῖν, ἡ ἀθανασίω τῶ μεγάλω ἀπὸ τῆε κοινώσαθ, αὐτὸε δὲ γε τὸν ἀπὸ Συμαθροίκοι ἠδελεν ἀναδέξασθ πόνον.

Κεφ. ε.

Περὶ τῆε παυλίνου χειροτοσίας.

ΑΛ' ὁ λακίφερα, εἰς μὴν τήν ἀλεξάνδρην ἀφίκεθ. τήν ἀνιχοχέε τ' πόλιν καταλαβε. πολλὰς δὲ ἀπὸ Συμαθροίκοι λόγους ἡ τῆτοις κακίκοις παροσενέκων, εἰτα ἰδὼν αὐτὸν λέγονταε δὲ τ' ἑυσαθίε Συμμοσίας ἠγῆε τ' ταύτης παυλίνου πρεσβύτερο ὦν ἐχρηστόνησεν αὐτοίε, δὲ ἑυγε ποιῶν, τὸν παυλίνου Ἐπισκοπον. τῆε τὴν διάσασιν ἐμείνη μακροτέραν εἰργασασθ. πέντε γδ ἡ ὄγδοηκοίε α. τις μείνεν ἔτη, μέχει τ' ἀλεξάνδρην τ' πάσης ἐκκλησίας ἀξίε παροσδρίας, ὁε τ' ἀνιχοχέων ἐκκλησίας εἰς χερσὶ εἰς τὰ πηδάλια, πᾶσα πόρον κινήσασ, ἡ πᾶσαν ὑπὲρ τ' ὁμονοίας εἰσνετίας ἀπεδὴν τε ἡ παροσδρμίαν, τὸ κεχωρισμδρον μὲλθ τῶ λοιπῶ τ' ἐκκλησίας Συμμοσε Σύμαθ. τότε δὲ τὴν διάσασιν ὁ λακίφεραυξήσασ, πλείστον ἐν ἀνιχοχέια διέπειρε χρονον. ὁ δὲ ἑυσεβίος εἰς τήν ἀνιχοχέαν ἀφίκεθ. ἡ γνῆε ἐν τ' ἐκ ἀλῆε ἰατρείας δυοσία τὸ πᾶθθ γενεχημδρον, εἰς τήν ἑσπέραν ἀπέπλευσεν. ὁ δὲ λακίφερα εἰς τήν σαρδῶ ἀπὸ γῆε μδρον, ἑτέρα πνᾶ τοίε ἐκκλησιαστικοίε παροστέθειε δόμασιν. θ' τ' ταῦτα καταδέξασθ νοι, ἐκ τ' τῆε παροσθηγοίας ἡ τήν ἐπαυμίας ἀνείληθασι. λακίφερανοί γδ Ἐπὶ πλείστον ὠνομάζοντο χρονον. ἀπέσθη δὲ καὶ τῆε τὸ δόμα, ἡ παροσδρῆ τῆ λήθη. ταῦτα μδρον ἐν τῆ τήν ἐπάνοδον τῶν Ἐπισκοπῶν ἐχρησθ.